

плътъ человѣческѫ, освѣнъ грѣха, и станѫтъ человѣкъ, безъ да прѣстане да е Богъ.

П. Отгдѣ е земена рѣчь: *въиложеніе?*

О. Отъ думы-ты на Евангелиста Йоанна: »Слово плѣтъ быстѣ.« Йоанн. 1. 14.

П. Защо въ Символа на вѣрѹ-щѫ послѣ откакъ е казано за Сына Божія, какво Той ся въиложилъ, пристурено е още, че Той ся въчеловѣчили?

О. Затова, за да не бы помыслилъ нѣкой, какво Сынъ Божій е пріялъ само единъ плѣтъ, или тѣло, нѣ да бы познавалъ въ Него съвръшенъ человѣкъ, състоящъ отъ тѣло и душнѣ.

П. Има ли за това свидѣтелство отъ священно Писаніе?

О. Апостолъ Павелъ пише: »Единъ Ходатай Божиѧ и человѣковъ, человѣкъ Христосъ Іисусъ.« 1. Тим. 2. 5.

П. И така едно естество ли е въ Іисуса Христа?

О. Не. Въ Него ся намирать нераздѣлно и несліянно двѣ естества, Божеско и человѣческо, и, спорядъ тия естества, двѣ воли.

П. Спорядъ това не двѣ ли и лица?

О. Не. Едно лице, Богъ и человѣкъ наедно, съ единъ рѣчъ: Богочеловѣкъ.

П. Какъ назва священно Писаніе за въиложеніето на Сына Божія отъ Дуга Святаго и Маріи Дѣви?

О. Евангелистъ Лука повѣствува, какво кога-то Дѣва Марія попытала Ангела, кой-то и прѣдѣзвѣстилъ зачатіе-то на Іисуса: »како будесть сіе, идѣ же мѫжа незнаю?« то Ангель-ть и казалъ въ отговоръ: »Духъ Святый найдесть на тѣ и сила Бышиаго